

Zázraky

Za oblokom sedí nemo,
skleným okom skúma nebo.

Dokonalá, ani živá tvár,
vlasy ako z hodvábu,
no ruky, nohy, hoci majú tvar,
ani kúsoček sa nepohnú.

Dievča ako bábika,
krehká, bledá, malinká.

Prstom prejde po tvári,
hreje chladný porcelán,
zlatisté vlasy pohladí,
bábka otvorí oči dokorán.

Ruku zdvihne, hlavou hodí,
pár dotykov, začne chodiť.

Deti dokážu dotykom,
ohriať kusy porcelánu,
naplniť hračky životom,
rozhýbať najpevnejšiu hlinu.

Či dokážu to len deti?
Vie to každý, kto v to verí.